

Förordning med instruktion för Riksgäldskontoret;

SFS 2007:1447

Utkom från trycket
den 9 januari 2008

utfärdad den 20 december 2007.

Regeringen föreskriver följande.

Uppgifter

1 § Riksgäldskontoret är statens centrala finansförvaltning. Myndigheten är också garantimyndighet enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och lagen (1999:158) om investerarskydd.

2 § Myndigheten har till uppgift att

1. efter regeringens beslut, utan att tjänsterna subventioneras, tillhandahålla utlåning till och ta emot medel på konto från i första hand statliga myndigheter,

2. företräda det statliga betalningssystemet inklusive statens centralkonto,

3. ta upp och förvalta lån till staten enligt lagen (1988:1387) om statens upplåning och skuldförvaltning, och

4. ställa ut och förvalta statliga garantier enligt garantiförordningen (1997:1006).

3 § Myndigheten ska särskilt

1. senast den 1 oktober varje år till regeringen lämna förslag till riktlinjer för förvaltningen av statens skuld,

2. senast den 22 februari varje år till regeringen lämna underlag för utvärdering av förvaltningen av statens skuld,

3. regelbundet besluta statslåneräntan som den genomsnittliga marknadsräntan på statsobligationer med en återstående löptid på minst fem år,

4. senast den 1 november varje år besluta statens utlåningsränta och statens avkastningsränta som den genomsnittliga marknadsräntan under de tre närmast föregående åren, varvid marknadsräntan är räntan på nominella statsobligationer med en återstående löptid på 4–6 år med tillägg av 0,25 procentenheter för förvaltningskostnader m.m.,

5. senast den 15 mars varje år till regeringen lämna underlag till årsredovisningen för staten avseende statliga garantier och krediter, och

6. ansvara för officiell statistik enligt förordningen (2001:100) om den officiella statistiken.

4 § Myndigheten ska ha

1. en beskrivning av de huvudsakliga risker som är förenade med verksamheten och hur dessa risker ska hanteras, och
 2. interna instruktioner för hantering av de risker som anges i 1.
- Myndigheten ska fortlöpande se över beskrivningen och instruktionerna och följa upp hur instruktionerna följs.

Medelsförvaltning m.m.

5 § Myndigheten ska placera sina medel, i den utsträckning de inte behöver användas till utbetalningar, på konto i Riksbanken, en bank eller ett kreditmarknadsföretag eller i statspapper eller andra skuldförbindelser med låg kreditrisk. Placeringar får ske i utlandet och i utländsk valuta. För avgifter och andra medel som myndigheten förvaltar i egenskap av garantimyndighet finns det dock särskilda bestämmelser i 15 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och 31 § lagen (1999:158) om investerarskydd.

6 § Myndighetens hantering av växlingar mellan svensk och utländsk valuta ska präglas av förutsägbarhet och tydlighet.

7 § Myndigheten ska täcka de underskott som kan uppstå på statens centralkonto.

8 § Myndigheten får i ett enskilt fall besluta att obligationer och räntekuponger samt utbetalning av vinster på premieobligationslån får lösas in, även om betalningsrätten är preskriberad.

9 § Om det finns särskilda skäl, får myndigheten helt eller delvis i ett enskilt fall besluta att efterskänka sådana fordringar som förvaltas av myndigheten.

10 § Avgifter och andra medel som betalas till myndigheten avseende insättningsgarantin och investerarskyddet ska redovisas under en inkomsttitel på statsbudgeten med ett belopp motsvarande myndighetens kostnader för förvaltning av dessa ersättningssystem.

Samverkan m.m.

11 § Myndigheten ska samverka med

1. Konjunkturinstitutet och Ekonomistyrningsverket i fråga om myndighetens prognoser över statens lånebehov, och
2. behöriga myndigheter och företrädare för system för insättningsgaranti, system för investerarskydd eller andra motsvarande ersättningssystem i andra länder.

12 § Myndigheten ska samråda med

1. Riksbanken i frågor om de delar av upplåningsverksamheten som kan antas vara av större penningpolitisk betydelse, och
2. Finansinspektionen i de frågor om insättningsgarantin och investerarskyddet som berör inspektionen.

Vid samråd enligt första stycket 2 ska myndigheten lämna Finansinspektionen de uppgifter som inspektionen behöver.

SFS 2007:1447

Ledning

13 § Myndigheten leds av en styrelse.

14 § Styrelsen ska bestå av högst sju ledamöter.

Styrelsens ansvar

15 § Förutom att besluta i de ärenden som anges i 4 § myndighetsförordningen (2007:515) ska styrelsen besluta om

1. förslag till riktlinjer enligt 3 § 1,
2. principer för hur de av regeringen fastställda riktlinjerna för förvaltningen av statens skuld ska genomföras,
3. underlag för utvärdering enligt 3 § 2,
4. viktigare frågor enligt 8 och 9 §§, och
5. ramar och riktlinjer för hantering av de risker som är förenade med verksamheten.

Beslutsorganet för insättningsgaranti och investerarskydd

16 § Inom myndigheten ska det finnas ett särskilt beslutsorgan för insättningsgaranti och investerarskydd.

17 § Beslutsorganet för insättningsgaranti och investerarskydd ska avgöra de ärenden om insättningsgaranti och investerarskydd som myndigheten i egenskap av garantimyndighet ska handlägga, om ärendena

1. är av principiell karaktär eller större betydelse, eller
2. avser föreskrifter.

Beslutsorganet får avgöra även andra ärenden om insättningsgarantin och investerarskyddet än de som avses i första stycket. Sådana ärenden får beslutsorganet dock överlämna till myndigheten att avgöra.

18 § Beslutsorganet för insättningsgaranti och investerarskydd ska bestå av myndighetschefen, som är ordförande, och högst fyra andra ledamöter.

Beslutsorganet är beslutfört när ordföranden och minst hälften av de andra ledamöterna är närvarande.

19 § Beslutsorganet för insättningsgaranti och investerarskydd ansvarar för sina beslut.

20 § Myndighetens styrelse ansvarar inför regeringen för att beslutsorganet för insättningsgaranti och investerarskydd tilldelas medel och resurser i övrigt för sin verksamhet, att verksamheten bedrivs författningsenligt och effektivt samt att den redovisas på ett tillförlitligt sätt.

Anställningar och uppdrag

21 § Riksgäldsdirektören är myndighetschef.

22 § Regeringen utser

1. vice ordförande i myndighetens styrelse, och
2. ledamöterna i beslutsorganet för insättningsgaranti och investerarskydd.

Delegering

23 § Andra ärenden än de som avses i 15 och 17 §§ denna förordning och 4 § myndighetsförordningen (2007:515) får avgöras av riksgäldsdirektören, eller om styrelsen inte bestämt något annat, av den som riksgäldsdirektören bestämmer.

Bisysslor m.m.

24 § Den som är ledamot i myndighetens styrelse eller i beslutsorganet för insättningsgaranti och investerarskydd eller är anställd hos myndigheten, får inte utan tillstånd

1. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för ett finansinstitut, eller
2. vara anställd hos eller åta sig uppdrag för ett finansinstitut.

Tillstånd enligt första stycket meddelas av regeringen i fråga om ledamot i styrelsen och i beslutsorganet och av myndigheten i fråga om andra anställda hos myndigheten än riksgäldsdirektören.

Personalansvarsnämnd

25 § Vid myndigheten ska det finnas en personalansvarsnämnd.

Tillämpligheten av vissa förordningar

26 § Myndigheten ska tillämpa

1. personalföreträdarförordningen (1987:1101), och
2. internrevisionsförordningen (2006:1228).

Rätt att få upplysningar m.m.

27 § Myndigheten har rätt att från andra myndigheter få den information som myndigheten behöver för sin verksamhet.

28 § När myndigheten fattar sådana beslut som avses i 3 § andra stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti samt 4 § tredje stycket, 5 § första stycket och 6 § första och andra styckena lagen (1999:158) om investerarskydd, ska den se till att den har rätt att få sådana uppgifter om institutet och dess verksamhet vid filialen som den behöver.

29 § Myndigheten får meddela föreskrifter om

1. inskrivning i statsskuldboken, och
2. avgiften enligt 29 § lagen (1999:158) om investerarskydd.

I 16 § garantiförordningen (1997:1006), 14 § förordningen (2006:1097) om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning och 51 § förordningen (2007:161) om finansiella åtgärder för hanteringen av restprodukter från kärnteknisk verksamhet finns ytterligare bestämmelser om myndighetens rätt att meddela föreskrifter.

Undantag från myndighetsförordningen

30 § Följande bestämmelser i myndighetsförordningen (2007:515) ska inte tillämpas på myndigheten:

5 § om delegering, och

29 § om skyldighet att lämna en förteckning till Justitiekanslern över vissa ärenden som inte har avgjorts, när det gäller myndighetens verksamhet enligt 1 § första meningen i denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008, då förordningen (1996:311) med instruktion för Riksgäldskontoret ska upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

MATS ODELL

Lars Afrell
(Finansdepartementet)

